

BEKÖSZÖNTŐ

Tisztelt Olvasók, Szerzők, kedves Kollégák!

Mint arról a Műszaki Katonai Közlöny XXXIII. évfolyam, 2013. 1. számából értesülhettek, Prof. Dr. Lukács László kollégánk – a beosztását, a munkáját érintő jogszabályi változások, valamint lakhelyéről a Nemzeti Közszolgálati Egyetemre történő beutazás nehézségei miatt – lemondott főszerkesztői tisztségéről. E helyzetben a Magyar Hadtudományi Társaság Műszaki Szakosztály vezetése – egyetértésben az MKK szerkesztőbizottságával – felkért a főszerkesztői feladatok ellátására, amelyet tisztelettel elvállaltam.

Elvállaltam, bár tudtam, hogy ez a munka nem a dicsőségről, hanem a tudomány (a hadtudomány) iránt érzett elkötelezettségről, az alázattal végzett munkáról szól. Misem bizonyítja ezt jobban, mint azok a tények, amelyeket Lukács László barátunk búcsúójában szerényen, de tényszerűen felsorolt. Itt és most nem kívánom újra felsorolni mindazon eredményeket és erényeket, melyeket volt főszerkesztőnk oly tényszerűen elének tárt, de egy mondatot mégis ki kell emelnem. *„Az anyagi nehézségek mellett pedig, ez a lap – hála kitartó szerzőinknek, akik valóban magukénak érezték kiadványunkat – valóban „erőre kapott”, és már nem csak évi négy számot tudtunk kiadni, de pluszban tematikus különszámokat is (1993; 1994; 1995; 2001).”* Azt hiszem, ennél semmi sem bizonyítja jobban, hogy a hadtudomány művelése iránti elkötelezettség, a műszaki szakma szeretete és tisztelete átsegíthet minket a nehézségeken!

Kedves Laci! Azt hiszem itt a helye, hogy az MKK szerkesztőbizottsága, a szerzők és nem utolsósorban az olvasók nevében köszönetet mondjak azért a közel 23 éves áldozatos munkáért, amelyet a katonai műszaki szakma e periodikájáért tettél. Nélküled ez a folyóirat nem az lenne, mint amivé titted, tettük. Megköszönve munkádat, az MKK szerkesztőbizottsága nevében családod körében hosszú, boldog nyugdíjas éveket, erőt, egészséget kívánok!

Új főszerkesztő, új tervek? Nos, nem. Hiszen és vallom, hogy igaz az a mondás, mely szerint „győztes csapatot ne változtass!” Igen, győztesnek tartom e csapatot – a szerzők, az olvasók, a szerkesztőbizottság és az együttműködők együttesét – hiszen egy olyan folyóiratba publikálhatunk, egy olyan tudományos periodikát olvashatunk, amely hosszú évek óta az MTA Hadtudományi Bizottság mértékadó folyóirata, és ami talán még fontosabb, a hadtudomány talán egyik legolvasottabb online kiadványa. Akkor hogyan tovább? Mit kell tennünk a színvonal megőrzéséért, a szakmai továbblépésért?

A válasz nem könnyű, de talán nem is túl bonyolult. „Soha nem volt egy saját gondolatom” — mondta egyszer egy interjúban egy neves amerikai kutató. Amikor e beköszöntőben felidézem e gondolatot, nem azért teszem, hogy magával az idézettel bátorítsak a plagizálásra, de igen is bátorítok egymás gondolatainak megismerésére, azok továbbfejlesztésére, az egészséges szakmai viták kibontakoztatására. Nem bátorítok a nevesítetlen, forrásmegjelölés nélküli, idézéseket nyitva hagyó publikációk megjelentetésére, de bátorítok az egyszerűnek tűnő ötletek újragondolására, amelyek egyúttal lehetőséget adnak az elfeledett megismerésére. Nem bátorítok az archív anyagok új köntösben való megjelentetésére, de bátorítok a régi, de már elfeledett eljárások újraélesztésére, naprakésszé tételére.

Lehet, hogy az idézett kutatónak nem volt önálló gondolata. Lehet, hogy ez közülünk sokaknak szintén nem adatik meg. Nem baj! Végezzük munkánkat: informáljunk, kutassunk, analizáljunk, és ami fontos publikáljunk és olvassunk. Publikáljunk és olvassunk, hiszen ami nekem evidencia, az a másinak új, amivel én szeretek foglalkozni, azt a másik nem ismeri, amit a témavezető a doktoranduszáról tud, azt én nem tudom. És soha nem lehet tudni... Lehet, hogy egyszer – és én bízom benne – egy új, egy önálló, egy soha nem látott ötlet lát napvilágot e kiadvány oldalain, melyre mindannyian büszkék leszünk.

Mi kell ehhez? Műveljük a műszaki szakmát, műveljük a hadtudományt, kutassunk, ismerjük meg egymást. Megítélésem szerint e tevékenységekhez, feladatokhoz megfelelő teret biztosít az MKK, amely nem csak egy kiadvány, hanem a szerzők, a szakmai lektorok, az olvasók és a szerkesztőbizottság nagy családja és „szeretett műszaki szakmánk tükörképe”.

Dr. Kovács Tibor